

[Ulrich.]

Jeg kan i alt væsentligt være enig i den sidste ærede Talers Betragtninger, ligesom jeg er uenig i de Betragtninger, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde gældende. Men derfor er der saa ofte før givet Udtryk her i timelange Foredrag, og der forekommer mig ikke at være nogen som helst Grund til at fortsætte dermed. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale at stemme for Mindretallets Ændringsforslag og stemme imod det af Regeringen stillede Forslag.

Andreasen (Forsinge): Med Hensyn til det her foreliggende Lovforslag og det stillede Ændringsforslag skal jeg ikke her udtale mig videre. Ved første Behandling udtalte jeg Haabet om, at man endnu gennem Udvalget kunde naa til et Resultat. Det har dog vist sig umuligt, men jeg giver det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) fuldstændig Ret i, at vi har gjort meget store Indrømmelser, særlig under Hensyn til den Stilling, som Venstre har indtaget overfor Udstykningen. Vi er gaaet ind paa i Løbet af det kommende Aar at stille Midler fra Jordfonden til Raadighed til Opkøb af Jord baade med Hensyn til 4. Oktober-Loven og den gamle Lov. Man kan altsaa faa Jord efter begge Ordninger.

Men det har jo vist sig, at Venstre, der gennem en meget lang Aarrække selv har fremmet denne Udstykningspolitik, ikke mere vil være med. Ved det Forslag, der er kommet fra det andet høje Ting, og som er det samme, som Venstre nu stiller som Ændringsforslag, ser man, at Venstre helt er gaaet bort fra sin tidligere Udstykningspolitik og gaaet ind i samme Retning som de Konservative. Jeg beklager det i høj Grad, for selv om det maaske er rigtigt, som det er sagt fra anden Side, at Tiden ikke indbyder til forceret Udstykning, er det dog givet, at der er stærke Krav fremme ude omkring, ikke mindst fra dem, der gerne vil have en Haandsrækning til at komme af med Jord ved en saadan Udstykning. Jeg beklager derfor, at Venstre har afvist den udstrakte Haand.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen sagde, at det overraskede ham ikke, at vi ikke naaede noget Resultat, og han tilføjede, at det Ændringsforslag, vi havde stillet, indeholdt ikke noget som helst nyt. Denne Udtalelse er helt ved Siden af. Der har aldrig tidligere fra vor Side været stillet et Ændringsforslag, der i den Grad tog Hensyn til Udstykning i begge Retninger. For første Gang har vi tilbudt Jordfondens Midler til

Opkøb af Jord i begge Henseender. Det kan ikke være rigtigt, hvad det ærede Medlem her fremførte. Det betyder i høj Grad en udstrakt Haand fra Regeringspartiernes Side; men den er blevet afvist.

Det ærede Medlem fremkom med en Udtalelse om, at det var det samme Principrytteri, som vi hidtil havde holdt fast ved, og straks efter sagde det ærede Medlem, hvad der ogsaa er blevet gjort gældende i Udvalget, at netop som Forholdene laa ude over Landet, og som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ganske rigtigt fremhævede, kan man opkøbe Jord, som ligger ikke alene omkring Jordværdien, men mange Steder ligger Forholdene jo saaledes, at man kan købe Jord til en Pris, der endda ligger et Stykke under Jordværdien. Naar det er Forholdet, maa vi have Lov til fra vor Side at mene, at det er et fuldstændigt Brud, Venstre her har foretaget med sine tidligere Principper, naar det ikke for et enkelt Aar kan gaa med til en Udstykning, hvorved der i Virkeligheden gives lige Vilkaar efter begge Lovformer.

Jeg vil, som sagt, anbefale mit Parti at stemme imod det Ændringsforslag, som Venstre og det konservative Folkeparti har stillet.

Hans Hansen: Idet jeg henviser til mine tidligere Udtalelser om dette Lovforslag, vil jeg gerne sige, at vi fra vor Side indtager den samme Stilling som hidtil. Heller ikke vi mener, at der i Øjeblikket er stor Sandsynlighed for, at Udstykningsloven vil blive brugt i større Udstrækning, men vi fastholder stærkt det Princip, der er nedlagt i Loven af 4. Oktober 1919. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg før har sagt, at det store Spørgsmaal her er i Virkeligheden kun, hvem der skal eje den fremtidige Værdistigning af Jorden. Det er maaske rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen fremhævede, at der ikke er saa stor Forskel paa Husmændenes økonomiske Stilling, enten de har etableret sig efter Loven af 4. Oktober 1919 eller efter de gamle Husmandslove. Men det er jo ogsaa ganske klart, at der ikke kan være saa forfærdelig stor Forskel, fordi de jo alle sammen er underkastede det selv samme økonomiske Tryk, de samme Skatter. Betydningen af, at man bevarer Loven af 4. Oktober i fuld Udstrækning, er for os stor nok til, at vi vil være med til at afslaa ethvert Angreb paa denne Lovs Princip. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet, og at man ved tredje Behandling stemmer for Lovforslaget.